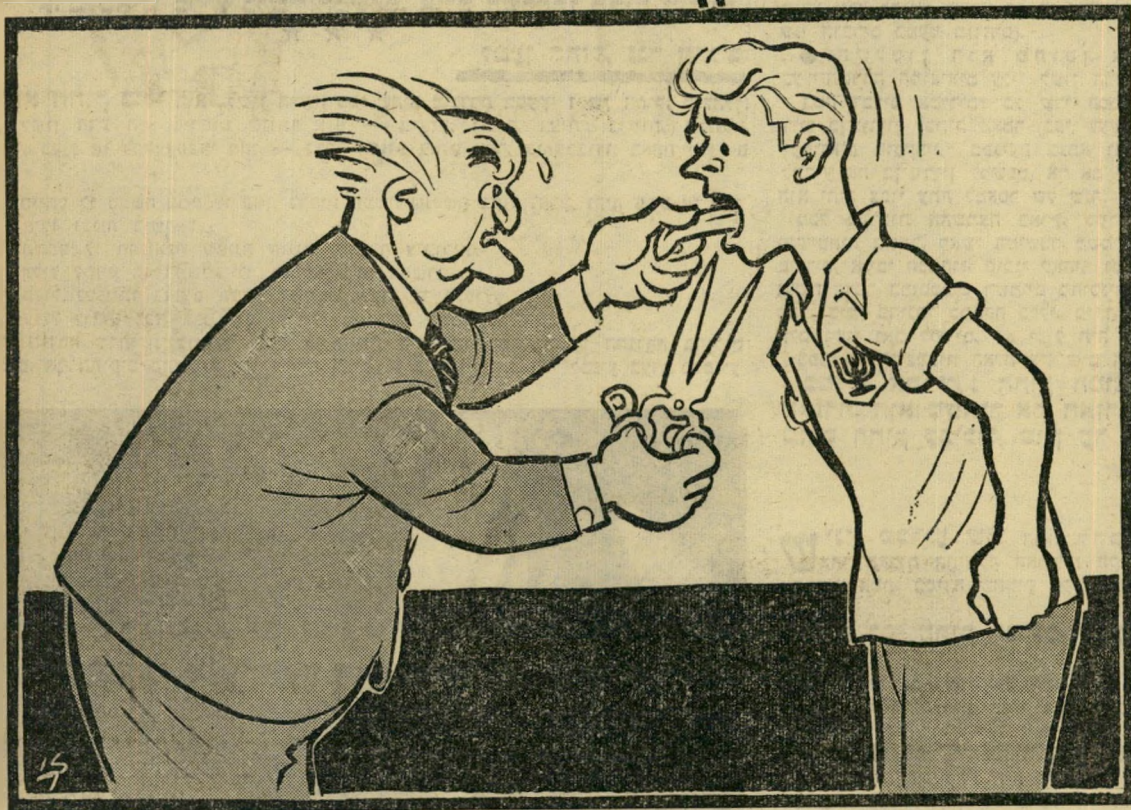

● **ממשלת ישראל עלולה ליפול תוך חודשי** נרגז מאוד על עמדת אחדות העבודה בהצבעה על הממשלה הצבאי, למרות שהבטיח בשעתו חופש פעולה לאחדות העבודה בנושא זה. עכשיו דורש בן-גוריון ממפלגתו לסלק את אחדות העבודה מן הממשלה, לקבל במקומה את הליברלים. דרישה זו מעוררת התנגדות בין עסקני מפא"י בהסתדרות, החוששים כי העברת אחדות העבודה לאופוזיציה תיצור בהסתדרות מצב בלתי-נסבל למפא"י, עד כדי סכנה מוחשית של אבדן שליטת מפא"י בהסתדרות. אולם בן-גוריון עשוי להשיג את מבוקשתו על-ידי יצירת פרוץ בוקציה כלשהי, שתכריח את שרי אחדות העבודה להתפטר.

● **לא ברור אם הליברלים ילכו לממשלה במקרה כזה.** אף שרבים מבין עסקני המפלגה מתנגדים לחזור לממשלה וסבורים כי המפלגה מתנוונת, אין המפלגה מעוניינת להיכנס לממשלה דווקא כיום, אחרי שכשלו הפיחות מסתמן באופק ועניין אלג'יריה מאיים בכשלון מדיניות בן-גוריון.

● **עלול להיווצר מצב בו בכלל לא תהיה כל אפשרות להקים ממשלה.** יתכן שבן-גוריון עצמו מעוניין ליצור מצב כזה, כדי לחפות על כשלונותיו ולחדק את שלטונו המחולס.

„הקץ לרשון הרעה הזאת!“

● **יוסל'ה שוחמאכר חי, והוחבא עליירי חוטפיו בצרפת או בבלגיה.** השבוע פנה אחד ממנהיגי אגודת ישראל בסודי-סודות אל ראשי המפלגה הדתית הלאומית, משה שפירא ויצחק רפאלי, וביקש מהם לתווך בין החוטפים לבין השלטונות. כפי שהבטיח אישיות יהודית, שבאה במיוחד לצורך זה מתמלך, מוכנים החוטפים להחזיר את הילד מיד, אך בתנאי מפורש שלא תהיה חקירה משטרתית, ושלא יוגש משפט נגד איש. בגלל השמועות שנפוצו בציבור, כאילו נמכר יוסל'ה לאגודת ישראל תמורת המימשל הצבאי, התרופף הקשר הישיר בין מנהיגי אגודת ישראל והשלטונות בעניין זה.

● **תנועת החרות תיוזם בכנסת הצעת-חוק לביטול כולל של הצמדות לדולר של כל המשכנתאות במדינה.** חרות מקוה שהצעה זו תזכה לתמיכת כל המפלגות זולת מפא"י, ויש ספק רק לגבי עמדת אחדות העבודה. לעומת זאת סבורים עסקני חרות כי הדתיים יתמכו בהצעה זו, מאחר שרבים מחברי המפלגה, שהשתכנו בשיכונת המפלגה, לו כספים מבנקים פרטיים במשכנתאות הצמודות לדולר. גם הבנקים הפרטיים אינם מתנגדים, למעשה, להצעה כזאת, בתנאי שבנק ישראל יחוייב למכור להם חזרה בשער הישן את הדולרים שהבנקים לוו בחו"ל, ושעליהם להחזירם למלווים הזרים. לכן תבוא התנגדות חריפה להצעה מצד האוצר.

● **מימי עיריית תל-אביב יועדו בעוד חצי שנה.** דבר זה ברור כבר כיום. לפי דרישת הממשלה הסכימה העיריה להקפאת המיסים הישיריים באופן מלאכותי עד אז. גם הליברלים תומכים בהקפאה זו, מחשש פן תעורר העלאה מיידית את הסברה שהצטרפות מפלגתם להנהלת העיר העלתה את המיסים.

● **זעזועים צפויים לתנועת העבודה הליברלית** כתוצאה מהתנגשות בין יוצאי העובד הציוני (הפרוגרסיבים לשעבר), שיש להם רוב בתנועה, לבין יוצאי איגוד העובדים הציונים הכלליים לשעבר, הנמצאים במיעוט, והטוענים כי הרוב מקפח אותם.

● **מנהל החברה הממשלתית לתיירות, ממי דה שליט, יתפטר מתפקידו** ויצא לחופשה ארוכה מהשרות הממשלתי בכלל.

תפקיד יושב-ראש המחלקה המדינית של הסוכנות, מינה את יהודית שמחונית במ-קומו. אולם לצדה של שמחונית, עליה לא סמך, מינה לבון את חיות, כמנהל המחלקה. למעשה פעל לבון בשיתוף-פעולה ישר והדוק עם המנהל. באמצעותו קיים את הקשר עם ארגוני-הפועלים בחוץ-לארץ. הר בר כל-כך רגישו את שמחונית, עד שזו נעצה סכין בגבו של לבון בשא הפרשה, וגרמה לאחת התקריות המכוערות ביותר של הפרשה כולה. ואילו חיות נשאר נאמן ללבון, גם מפני שהיה אסיר-תודה לו, וגם מפני ששנא את יוספטל אויבו.

● **הלב שהשתכך.** כאשר נפל לבון, ידע חיות כי הסכין הארוכה כבר ממתנה לו. הוא היה אחד הלבנוסטים האחרונים ב-בניין הועד-הפועל. מדי יום ביומו חיכה לגורלו.

לפני כמה ימים יצא חיות לרומא, לקחת חלק בוועידה יס-תכונת של האגודות המקצועיות. הוועידה נכשלה: הנציגים ערביים סירבו לשבת בוועידה לצד הנציגים הישראליים, והעניין כולו התפוצץ. חיות חזר ארצה, במלה-תעופה בלוד

אהרן טבעית לישראל. תעמולה זו נשאה פירות.

במקומות מסוימים הופעלו תותחים כבי-דים עוד יותר. אחרי יסודות ניאוראציים חדרו לממשלת גרמניה המערבית, בעקבות הבחירות האחרונות שם, נעשתה זו רגישו שה במיוחד לזכרונות נאציים. אך בטאר נים הכפופים להשפעה ישראלית החלו מפר-סמים, דווקא לאחרונה, רשימות ארוכות ומפורטות על ריבוי הנאצים בשלטון הי-גרמני.

ממשלת גרמניה הבינה את הרמז. לכן עשתה מעשה מרחיק-לכת: היא שיגרה בי-אופן הפגנתי את הפרופסור לידו-ארי הארד, שרה-משק הגרמני ויורש-העצר של אדנאור (השונא אותה שינאת-מוות), לפני-שה עם לוי אשכול בבריסל. גם יתר שרי-הכלכלה האירופיים קיבלו את אשכול בי-אדיבות.

● **המחיר.** לוי אשכול הוא שונר גאוני, אבל אינו מדינאי. לכן היה קשה לדון השבוע באיזו מידה התאימו הדו"חות הי-אופטימיים שלו למציאות, ובאיזו מידה ידע להבחין בין דבר-ימימיון בלתי-מחייב-בים לבין התחייבויות של ממש. אך הי-מערכה לא נראתה אבודה, ויתכן כי ישראל תצליח „להשתלב“ בדרך זו בשוק.

אם אמנם יושג הישג זה, יצליח אשכול למנוע התמוטטות מידית של השוק הי-ספילי, אשר קם בחסותו בתריסר השנים האחרונות. לסיור זה יהיו רק שתי-מיגרעות:

● הנדבה החדשה, כמו השילומים, לא תתקן את ליקויי המשק, אלא רק תשמור על הטפילות הקיימת. כי גם להבא לא תידרש הסחורה הישראלית להתחרות בי-שוק העולמי התחרות אמיתית. למעשה תזכה לסובסידיה סמויה, בצורת שוק ישי-ראלי מוגן, בו תוכל לגבות מחירים גבו-הים כדי לאזן את הפסדיה בחוץ לארץ.

● כל קצבן נעשה תלוי בנדבן. התלות הישירה של המשק הישראלי ברצון-הטוב של מדינות מערב-אירופה תחסל, בהכרח, את השרידים האחרונים של מדיניות-חוץ-ישראלית עצמאית.

ללוי אשכול, הטרוד בצרות היומ-יום והחושב על המצב בחודש הבא, שיקולים-אלה אינם מפריעים.

יחסים מרחביים שיעור בחבלה

כאשר פירסם העולם הזה (1269) לרא-שונה את הידיעה המזעזעת על דבר קיומו של ארגון צבאי יהודי באוראן, המהמה את ראש-המחץ של האורא-אס באלג'יריה, היתה התגובה הראשונה: „לא יתכן!“ בינתיים חזרו על הידיעה מקורות קרו-בים יותר, בין השאר עתוני צרפת, שטענו כי הארגון פועל בהשראת ממשלת ישראל. השבוע בא אישור לידיעה מטעם סוכ-נות הידיעות החשובה ביותר בישראל, סוכנות רויטרס הבריטית, שהידיעה כי „הארגון הצבאי הלאומי“ הוא שאימן את כוחות האורא-אס במקצועות החבלה. באותו שבוע הפילו חבלני האורא-אס מאות הרוגים מבין האוכלוסייה השקטה בערי אלג'יריה. תיאר את המצב עתונאי זר: „כל כמה מאות מטרים ברחובות הראשיים מינחת גוויה, מכוסה בשמיכה, הממתינה לאמבולנס...“

אך לא רק האלג'ירים יקראו את ידיעת רויטרס בעצם. הנשיא דה-גול, שבעייתו הי-גדולה ביותר ברצונו זה היא חיסול האור-אהאס, בודאי לא יראה בידיעה גורם לי-הגברת ידידותו ליהודים — או לישראל.

פרשת לבון

אדם בודד

הקרבת האחרון של הפרשה הגדולה נפל השבוע. הוא שילם בחייו. הציבור הרחב כמעט ולא הכיר את שמו: דר' עזרא חיות (מקורד חייקס). כי חיות היה אדם נחבא אל הכלים, גלמוד ובלתי-חברתי. גם משפחה לא היתה לו. לפי השמועה, נכחה מאהבה נכזבת בנעוריו, לא התקשר מאז עם שום אדם אחר. האיש התולמני, הבודד, היה דמות מוכרת בי-בתי-הקפה. תמיד ישב לבד.

● **מעד לראש יושב-הראש.** בשעתו היה חיות מנהל מחלקת-הקליטה של הי-סכנות היהודית בתל-אביב. בתפקיד זה עזר את חמתו של גיורא יוספטל, שסילק אותו ממשרתו. התוצאה: דכאון נפשי של חיות, ושינאה עזה ליוספטל.

היה זה פנתס לבון שהרימו מאשפתות. כאשר סילק לבון את ראובן ברקת מי-

סירב לענות לשאלות העיתונאים. יתכן כי סבר שכשלו זה יתן לשליטים החדשים את התירוץ המבוקש לסילוקו. שלושה ימים אחרי שובו נפטר. בצמחה שהשאיר אחריו ביקש שדבר מותו לא יפרסם ברבים, עד אחרי הלחיתו. ההסתדרות הודיעה כי הדר' עזרא חיות, האיש הבלתי-משוכן, מת משבץ-לב.

הכנסת אופוזיציה אחראית

מה חשוב יותר לאופוזיציה אחראית — להפיל את המדיניות הכלכלית של הממ-שלה, או לנצל מדיניות זו עצמה נגד קבוצה כלכלית השונאה עליה? שאלה כזו אינה מתעוררת כמעט בכנסת. הרוב הקואליציוני, הנוצר תמיד בשעת הי-בעה, פותר את האופוזיציה בהתלבטות ממושכת כי ממילא אין לקולותיה הכוח להכריע לכאן או לכאן בעניין מעשי. אך השבוע הועמדה סיעת מק"י בכנסת בפני שאלה זו דווקא.

● **הפתעה עצמית.** בשעת דיון בהצעת-חוק להארכת תשלומי-החובה של היבוא-נים, הכריזה ח"כית מק"י, אסתר וילנסקה, שהחוק היה חובי אילו נצלנה אותו הי-ממשלה להקטנת רוחצי היבואנים ולטובת הקונים. אך, לדבריה, הממשלה מתחלקת למעשה ברוח היבואנים.

למרות זאת הודיעה חברת-הכנסת הקומרי-ניסטית שסיעתה לא תצביע בנקודה זו נגד הממשלה, תימנע מהצבעה. כעבור פחות מחצי שעה התברר לקומרי-ניסטים המופתעים, שלהימנעות זאת היתה (המשך בעמוד 10)